

Dosarul nr. 3ra-1247/15

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani mun. Chisinau – A. Miron

Instanța de apel: CA Chișinău – M. Guzun, A. Nogai, A. Doga

ÎN C H E I E R E

30 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova,

Judecători: Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rixis Grup” în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rixis Grup” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Rixis Grup”, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 ianuarie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 18 decembrie 2012 SRL „Rixis Grup” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea deciziilor nr. 240 și nr. 241 din 04 aprilie 2013, pe marginea contestațiilor împotriva deciziei nr. 362/P/2 din 08 februarie 2013 și deciziei nr. 262/1/3 din 31 ianuarie 2013.

În motivarea cererii, reclamantul a invocat că potrivit deciziei nr. 262/1/3 din 31 ianuarie 2013, abaterea fiscală a avut loc prin încălcarea prevederilor art.101 alin. (1), 102 alin. (6), 108 alin. (1), (2) din Titlul II al Codului fiscal prin atribuirea neîntemeiată la trecerea în cont a TVA aferentă procurărilor pentru perioada fiscală octombrie 2012 în baza facturii fiscale seria FU nr. 1164699 din 01 octombrie 2012 eliberată de către SRL „Altris-Prim”, factură care conform actului de primire-predare

a documentelor din data de 25 octombrie 2012 era nefolosită, ca urmare la momentul reflectării în documentele de evidență contabilă a intrării de mărfuri, agentul economic de facto, la data de 01 octombrie 2012, nu dispunea de factura fiscală respectivă și nu are temei de a trece în cont TVA în sumă de 16.467 lei.

SRL „Rixis Grup” a indicat că factura fiscală seria FU nr. 1164699 a fost eliberată de către SRL „Altris-Prim” în momentul livrării mărfii, așa cum este prevăzut și de art. 108 Cod Fiscal, totodată potrivit art. 117 Cod Fiscal, subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul țării este obligat să prezinte cumpărătorului factura fiscală pe livrarea în cauză. Prezentarea facturii fiscale se efectuează la momentul apariției obligației fiscale, stabilit prin art.108, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod.

Reclamantul a menționat că afirmația precum că la data livrării mărfii 01 octombrie 2012, SRL „Rixis Grup” nu dispunea de factura în cauză este declarativă, deoarece SRL „Rixis Grup” nu poartă nici o răspundere pentru informația furnizată de contraagenții săi terțelor persoane și nicicum nu-i poate fi imputat drept o încălcare faptul că la 25 octombrie 2012, SRL „Altris-Prim” a introdus factura, care în fapt la acea dată deja o completase, într-un act de predare-primire. La fel, nu există nici o probă ce ar confirma că factura fiscală seria FU nr. 1164699 este una falsă sau că livrarea nu ar fi avut loc în realitate. Mai mult, SRL „Rixis Grup” nu-i poate fi incriminată încălcarea prevederilor art.102 alin. (6) Cod Fiscal, deoarece subiectul impozabil deține actul ce permite trecerea în cont a TVA și anume factura fiscală seria FU nr. 1164699, care este una valabilă și legală.

SRL „Rixis Grup” consideră deciziile ilegale, deoarece și-a executat obligațiile față de furnizor de achitare a mărfurilor livrate, inclusiv TVA, astfel obligația fiscală fiind stinsă din momentul achitării TVA furnizorului. După achitarea sumelor TVA furnizorul nu are posibilitate de a urmări executarea obligațiilor fiscale de către furnizori, aceasta fiind competența și obligația exclusivă a organelor fiscale.

Referitor la decizia nr. 362/P/2 din 08 februarie 2013 și decizia nr. 240 din 04 aprilie 2013, reclamantul invocă că temei pentru întocmirea prezentei decizii a servit pretinsa încălcare a prevederilor art.102 alin.(1), (6) lit. a), 7), art.117 alin.(2) Cod Fiscal, prin trecerea neîntemeiată în cont a TVA în sumă de 16.500 lei, aferentă valorilor materiale procurate de la SC „Ravelin-Com” SRL în baza facturii fiscale seria BV 0802683 din 01 august 2012 în sumă de 99.000 lei (inclusiv TVA). SRL „Ravelin Corn” nu-și onorează obligațiile față de buget, este inclusă în lista întreprinderilor delincvente și a fost anulată ca plătitor TVA în baza deciziei nr.98/A/1 din 02 octombrie 2012. În rezultatul verificării facturii fiscale menționate, ridicată în original de la SRL „Ravelin Corn”, s-a stabilit că aceasta conține în rubrica 13 „permis eliberarea” semnătura directorului Motornîi Ruslan, care a fost numit în funcție la 02 octombrie 2012.

Respectiv, această factură fiscală cu data de eliberare august 2012, nu putea fi semnată de către conducătorul R. Motornîi, din motiv că la acel moment funcția de director era deținută de către Caterinciuc Evghenii. Totodată, în exemplarul 1 al facturii fiscale menționate, ridicat în original de la SRL „Rixis Grup”, în rubrica 13 „permis eliberarea” este semnătura managerului Popa, dar nu a persoanei cu funcții

de răspundere - Caterinciuc Evghenii; rubricile 14 „predat bunurile” și 15 „primit bunurile” nu sînt îndeplinite.

Astfel, factura fiscală seria BV 0802683 din 01 august 2012 a fost eliberată de către SC „Ravelin-Com” SRL în momentul livrării mărfii, așa cum este prevăzut de art.108 Cod Fiscal, totodată, potrivit art.117 Cod Fiscal, subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul țării, este obligat să prezinte cumpărătorului factura fiscală pe livrarea în cauză. Prezentarea facturii fiscale se efectuează la momentul apariției obligației fiscale, stabilit prin art. 108 Cod Fiscal, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod. Prin urmare, obligația completării și introducerii informației veridice în factura fiscală îi revine subiectului emitent, adică furnizorului.

Totodată în decizia nr. 240 din 04 aprilie 2013 nu au fost aduse noi argumente în motivarea menținerii deciziei nr. 362/P/2 din 08 februarie 2013, fiind doar într-un mod declarativ respinse argumentele petiționarului în contestația sa, fiind doar modificată partea decisivă prin care sa majorat sancțiunile impuse contribuabilului. Achitarea în buget a TVA, fiind o obligațiune fiscală a vînzătorului, nu poate fi pusă pe seama consumatorului de valori materiale și servicii procurate, odată ce ultimul ca cumpărător de bună-credință, concomitent cu costul mărfurilor, i-a achitat furnizorului și taxa pe valoare adăugată.

Ulterior, la 31 martie 2014 reclamantul a depus o cerere de concretizare a cerințelor, solicitînd anularea deciziei nr. 362/P/2 din 08 februarie 2013 și a deciziei nr. 240 din 04 aprilie 2013; anularea deciziei nr. 262/1/3 din 31 ianuarie 2013 și a deciziei nr. 241 din 04 aprilie 2013, emise de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 ianuarie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Rixis Grup”. În motivarea soluției s-a reținut că reclamantul SRL „Rixis Grup” la momentul reflectării în documentele de evidență contabilă a operațiunilor economico – financiare cu SC „Altris – Prim”, nu dispunea de factură fiscală. Astfel SRL „Rixis Grup” a încălcat obligațiunile contribuabilului, prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. c) prevederilor art. 101 alin. (1), art. 102 alin. (6), art. 108 alin. (1) și (2) Codul Fiscal, prevederile ordinului Inspectoratul Fiscal Principal de Stat nr. 128 din 29 iunie 2006 „privind aprobarea formularului declarației privind TVA și a modului de completare a declarațiilor privind TVA”, prin trecerea neîntemeiată în cont a TVA în sumă de 16.467 lei aferentă procurărilor de bunuri și prezentarea declarației privind TVA, care conține informații neautentice pentru luna octombrie 2012 (f.d. 120, 123 - 130).

La 20 februarie 2015 SRL „Rixis Grup” a înaintat cerere de apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 ianuarie 2015 (f.d. 122, 140 - 144).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015 s-a respins apelul declarat de SRL „Rixis Grup”, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 ianuarie 2015 (f.d. 157 - 166).

La 16 iulie 2015 SRL „Rixis Grup” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 02 iunie 2015 și hotărîrii primei instanțe din 21 ianuarie 2015, solicitînd

casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 168 - 173).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanța de apel și instanța de fond la examinarea litigiului nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, nu au cercetat și apreciat probele din dosar, nu au determinat circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii.

La 22 august 2015 Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de SRL „Rixis Grup” ca inadmisibil.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 02 iunie 2015 și a fost expediată părților la data de 30 iunie 2015 (f.d. 167). Recurentul a depus recurs la 16 iulie 2015, fiind depus în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Rixis Grup” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

SRL „Rixis Grup” a invocat că instanța de apel și instanța de fond la examinarea litigiului nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, nu au cercetat și apreciat probele din dosar, nu au determinat circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurent și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol, stipulează că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de SRL „Rixis Grup” împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rixis Grup” în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rixis Grup” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas